

тодист-коресп. та член експерт. ради каб. зарубіж. літ-ри та мов націон. меншин ХОІППО (з 2005).

Авт. числен. наук. та метод. публік., програм, в т.ч. з грифом МОН України (2004-2016).

Відмін. осв. України (1999), Почес. грам. МОН України (2004), нагр. знак «В. Сухомлинський» (2009). Лаур. обл. етапу Всеукр. конк. «Вчит. року-1992».

Г. КУЗНЕЦОВА

Сиско Наталія Миколаївна

22.04.1973, м. Хмельницький.

Закін. Технологічний ун-т Поділля (1995), інженер-системотехнік; Кам. Поділ. пед. ін-т ім. В. Затонського (1997), практик. психолог. Канд. психол. наук (2013).

З 1995 р. – майстер виробн. навч., викл. спецдисциплін ПТУ № 18 м. Хмельн.; 1997 – ст. викл. каф. методики проф. навчання Хм. обл. центру навч.-метод. забезпеч. ПТО та підвищ. кваліф. інж.-пед. прац.; 2001-методист психолог. служби наук.-метод. центру ПТО та підвищ. кваліф. інж.-пед. прац. у Хмельн. обл.; 2011 – зав. від. підвищ. кваліф. та дослід.-експерим. роботи цього ж центру.

Пр.: Психологічні засоби профілактики наркотичної залежності учнів професійно-технічних навч. закладів: дис. канд. психол. наук. – К., 2012. Профорієнтаційна робота в закладах профтехосвіти: метод. посіб. для керівників та пед. працівників закладів проф.-техн. освіти. – Хм., 2006. Психологічна профілактика наркотичної залежності учнів професійно-техн. навч. закладів: навч.-метод. посібник. – Хм., 2015.

Поч. грам. МОН України (2007, 2008), Хмельн. ОДА (2011).

О. ШАМРАЛЮК

Сідлецький Олександр Сігізмундович

10.08.1921, с. Грузевича Хмельн. р-ну Хмельн. обл. Помер 22.11.2006, с. Грузевича Хмельн. р-ну.

Закінч. Вінницький учит. ін-т (1947) фізико-матем. ф-т.

З 1938 р. по закінч. десятирічки працював вчит. матем. і фізики у с. Миколаїв Хмельн. р-ну. З 1945-1981 рр. – дир. Грузевичької СШ. Досвідчений учит. та кер., самовіддано працював у шк., згуртував колектив од-

нудумців, створив атмосферу творчої праці пед. колективу, який досягав високих результатів в навч.-вих. процесі. У 1980 р. в шк. працювало 16 вчит. – відмін. народ. осв. Делегат Всесоюзн. з'їзду вчит. (1978), учасник республ. нарад з обміну досвідом. Хмел. ін-том УКВ про нього було видано плакат «Вмілий організатор».

Учасник II світ. війни, нагородж. орд. «Вітчизняної війни», «Богдана Хмельницького», мед. «За відвагу», «За оборону Москви», «За оборону Сталінграда», мед. Жукова.

За трудову відзнаку (1953), Відмін. народ. осв. УРСР (1955), мед. «За трудову доблесть» (1970), Перемож. соцзмагання (1973,1975), «Ударник 9-й 5-летки» (1976), орд. «Знак Пошани» (1976), мед. А. Макаренка (1980), мед. «Ветеран праці» (1981), Орд. Б. Хмельницького (1999).

Н. КАЧУК

Сілін Радомир Іванович

27.09.1931, м. Курськ (Росія).

Закінч. Львів. політехн. ін-т (1956), спец. «Технол. машинобуд., металорізальні верстати».

Канд. техн. наук (1962), докт. техн. наук (1973), доц. (1964), проф. (1976).

З 1956 р. прац. у Львів. політехн. ін-ті асист. каф.

У 1974-2001 рр. очільник Хмельн. технол. ін-т побут. обслугов. (нині – ХНУ). Як ректор виявив талант кер. і організ., вдало об'єднав зусилля профес.-викл.

персоналу і спрямував їх на забезп. навч. процесу, НДР та створ. сучасної матер.-техн. бази ін-ту. За цей час було розроб. генеральний план розв. закладу, згідно з яким побуд. та введено в експлуат. 4-й навч. корпус, 5-й студ. гуртож., наук. бібліот., спорт. комплекс, 2 житл. буд. для викл. та співробіт., створ. або удосконалені навч. лабор. та кабінети. Це дозволило змінити статус ін-ту на Хмельн. технолог. ін-т (1989) та приступити до формування нової концепції закладу як широко-проф. ВНЗ, навч. і наук. центру з розробки новітніх технол. та підгот. відповідних фахівців. У 1994 р. ін-т одержує статус Технолог. ун-ту. З 2001 р. – радник ректора ХНУ.

Провідний вчений у своїй галузі автоматизації виробн. процесів у машинобудуванні. Очолює спеціаліз. вчену раду з захисту канд. і докт. дисерт. в галузі машинознавства. Обраний акад. 4-х різних Акад. наук України, Президентом Націон. комітету України з питань машинознавства.

Авт. бл. 250 наук. праць, у т.ч. 8 монографій, навч. посіб., 49 авт. свідоцтв на винаходи.

Учасник бойов. дій II світ. війни (липень 1943–серпень 1945 рр.), син полку, пройшов шлях від Харкова до Відня. Нагородж. мед. «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною».

Заслуж. прац. народ. осв. України (1993), Людина року (2000) та Людина тисячоліття (2000), Почес. громад. м. Хмельн. (1999), відзнач. 17-ма уряд. нагород., в т.ч. орд. «За заслуги» III-го і II-го ст. (1997, 2001).

М. ВОЙНАРЕНКО